

Wiadomości Międzynarodowe

Adoratorki Krwi Chrystusa

...Na Twoje Słowo...

Lima, Peru
4-28 Luglio 2017

Rok XXI – Wydanie 8, wrzesień 2019

Informacje Międzynarodowa ASC – Zarząd Generalny - Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

 www.adoratrici-asc.org

 redazioneasc@adoratrici-asc.org

Miłość to wdzięczność

Wielki autor i historyk, Tacyt, napisał kiedyś: „Wdzięczność jest pamięcią serca”.

Wiele religii i kultur uznaje to uczucie za wartość i osobiście często uważałam je za pewnik, ponieważ zawsze uważałam, że spontaniczne, naturalne, po prostu grzeczne jest odpowiadanie na każdy czyn lub gest uwagi lub otrzymanej pomocy. Jednak podczas rozmowy nagle przemyślałam swoje założenia, niechętnie zdając sobie sprawę, że być może coś się zmieniło.

W rzeczywistości zastanawiam się, czy w erze konsumpcjonizmu i wydajności w dzisiejszym społeczeństwie, w którym obecnie rządzi prawo chęci posiadania wszystkiego, wciąż jest miejsce na wdzięczność, ponieważ wydaje się, że wszystko się należy, a to narzuca jeszcze większe umiejętności, aby być samodzielnymi. Wdzięczność jest cnotą tych, którzy wiedzą, jak rozpoznać potrzebę drugiej osoby, potwierdzając

wartość swojego istnienia. Również w modlitwie chrześcijańskiej wdzięczność wobec Pana, wiedząc, jak rozpoznać to, co mamy, jako darmowy dar Jego dobroci, a nie jako zasługę, z której możemy być dumni, stawia nas przed Nim w odpowiedniej pozycji: stworzenia wobec Stwórcy.

Dla nas, Adoraterek, wdzięczność, poczucie i wartość, od której zaczyna się Kodeks Życia naszej Konstytucji, skłania nas do osobistej odpowiedzi na wielką Miłość Jezusa Ukrzyżowanego, otwierając się na wymiar naszego bycia w służbie ludzkości.

W procesie transformacji jesteśmy wezwane do odzyskania postawy wdzięczności tych, którzy patrzą na innych nie jak na rywali, ale na tych, którzy w pełni wykorzystują sens swojego życia.

Zatem wdzięczność oznacza ciągły wzrost człowieczeństwa poprzez okazywanie Miłości.

S. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Wydawca

Spis

Wydawca

◇ Miłość i wdzięczność

Przestrzeń Zarządu Generalnego

◇ Duchowość jest życiem

Ze Świata ASC

◇ Aktualności z Liberii

◇ Dzień flagi

◇ „Matka Boża Indiańska” otrzymała wstęgę Trzeciego Miejsca

◇ „Nauczycielko, chodź za mną”

◇ Ekumenizm w naszej diecezji

◇ W Paschę Chrystusa... Piękny porządek rzeczy

1	◇ Pamiętając siostrę Teresina Vani	8
	◇ 1 lipca – Uroczystość Przenajdroższej Krwi	8
2	◇ Wizytacja Kanoniczna - Wrocław	9
	Przestrzeń JPIC/VIVAT	
3	◇ „Bohater na zawsze”	10
4	W Zgromadzeniu	
	◇ Kalendarz Zarządu Generalnego	11
5	◇ Urodziny: świętujmy życie	11
6	◇ Rocznice profesji zakonnej	11
7	◇ Wróćmy do domu Ojca	11

Duchowość jest życiem

Duchowość nie jest tym, co robisz, ale tym, jak żyjesz, będąc w relacjach, gotowi do działania. Aby do tego dojść, należy kształtować się lub modelować zgodnie z wartościami Jezusa. Konkretnie metody lub praktyki są wymagane w życiu duchowym, jeśli ktoś pragnie dotrzeć do etapu stania się, na przykład matematykiem, musi być prowadzona przez innego eksperta w matematyce i musi pracować latami by zdobyć umiejętności, aby mógł z łatwością rozwiązywać różnego rodzaju problemy matematyczne.

Znalezienie eksperta w kategoriach ludzkich ma kluczowe znaczenie w duchowej podróży. Masz szczęście, jeśli możesz znaleźć! Wszyscy ludzie otrzymują eksperta pomocnika w osobie **Ducha Świętego**, kiedy jesteśmy stworzeni. Jako katolicy rozpoczynamy naszą życiową drogę bycia uczniem w Chrystusie, kiedy Trójjedyny Bóg, w którego wierzymy, wylewa tego Ducha do naszych serc podczas naszego chrztu i wzywa nas do prowadzenia życia godnego ucznia przy przyjęciu bierzmowania. Zatem najlepszym towarzyszem / przewodnikiem w naszym duchowym rozwoju jest DUCH ŚWIĘTY, który w nas mieszka. Św. Paweł przypomina nam w liście do Rzymian (8:15) „Duch w nas woła: „Ojcze Abba”, kiedy nie wiemy, jak się modlić”.

Zatem, jak rozbudzić w nas ogień Ducha Świętego, to następne pytanie. Każde przebudzenie lub oświecenie zaczyna się od świadomości, że obecny sposób bycia i życia wymaga pewnej zmiany, a zmiana musi rozpocząć się od wewnątrz, aby przynieść trwałe rezultaty. Dlatego słucha się głęboko w świetle wartości ewangelicznych i zadaje sobie pytanie: „co w moim sercu i umyśle (myślenie i odczuwanie) zgadza / nie zgadza się z przykazaniami Jezusa (dwa najważniejsze). Które z moich zachowań przekazuje / nie przekazuje wartości Jezusa?”

Przydałoby się w tym miejscu przyjrzeć się trzem najważniejszym wartościom, którymi żył Jezus; innymi słowy, czego się od nas oczekuje, w życiu razem z Jezusem?

Taka sama „ŚWIADOMOŚĆ ABBY”: Pozwolić, aby Jezus żył w życiu i poprzez swoje życie kogoś, tak jak matka, która żyje **wypełniona swoim dzieckiem**, to znaczy myślami o jego potrzebach, uśmiechu, radościach, bólu, oznakach wzrostu, a nawet jego zapachu. Matka rozwija tę świadomość, zmieniając

swoją listę priorytetów, przesuując dziecko na pierwsze miejsce i umieszczając wszystko inne poniżej listy, nawet własne potrzeby. Zajmuje się nie tylko potrzebami dziecka, ale sprawia mu radość i spełnia się, identyfikując się z byciem matką dziecka. W rezultacie rośnie jej zdolność przystosowywania się, czułości, uważności, opieki itp.: Wszystko kosztem pozwolenia dziecku (świadomości) rosnąć w niej, nie ze łzami, ale z radością. Jest to możliwe tylko w takim stopniu, w jakim matka identyfikuje się ze swoim dzieckiem.

TENSAM język: **język werbalny**, który przekazuje Dobrą Nowinę, a nie terroryzm, wolność nie jest obowiązkiem, komfort nie ma wyrzutów, który pozwala drugiej osobie otworzyć obciążony bagaż doświadczeń życiowych; **niewerbalny język** bezwarunkowej akceptacji pomimo wielu niedoskonałości lub niepowodzeń; **język emocjonalny**, który potwierdza zarówno komunikację werbalną, jak i niewerbalną i wiele więcej.

Rany Jezusa: Jesteśmy powołani do życia w interesie innych, nie dlatego, że inni nas potrzebują, ale dlatego, że jesteśmy stworzeni i głęboko pragniemy być przedłużeniem misji Jezusa w obecnej rzeczywistości, w której jesteśmy. Bóg, w którego wierzymy, nie żyje w izolacji, ale żyje w ścisłym związku z Synem i Duchem, nie tylko w teorii, ale w rzeczywistości. Życie z innymi niedoskonałymi ludźmi jest często niewygodne. W takich sytuacjach często kusiciel odwiedza nas w cukierkowej otocze, z wygodnymi rozwiązaniami i subtelnie. Przykłady z życia Jezusa są żywe przed nami, przykłady, trzech pokus na pustyni (Łk 4, 1-13); Piotr namawia Jezusa, aby uniknął krzyża (Mk. 8:32); tłum szuka Jezusa, chcąc uczynić Go swoim królem po cudzie rozmnożenia chleba (J 6, 14-15). We wszystkich tych chwilach połączenie żywej Trójcy pozwoliło Jezusowi wybrać właściwą ścieżkę, a właściwa ścieżka często cierpi. Dlatego dobrze jest zadać sobie pytanie „jak radzić sobie z osobami i sytuacjami, które są niewygodne? Czy zwracam wystarczającą uwagę na głos wewnętrzny, znajdując odpowiedzi, alternatywy lub rozwiązania? ”Pozwólmy, aby Duch Święty, który poprowadził Jezusa na pustynię, był naszym przewodnikiem w życiu „**Duchowością Krwi Chrystusa**”.

S. Bridget Pulickakunnel, ASC

Aktualności z Liberii

Sześć tygodni temu przybyłam do Grand Cess w chwili, gdy zaczynał padać deszcz. Poprzedniej nocy zerwały się silne wiatry i ulewne deszcze. Po raz pierwszy deszcz wpadał przez otwory między szybami i miałyśmy dwa zalane pokoje.

Jeden z nich to mała kaplica, która służy jako zakrystia podczas budowy nowego kościoła. W typowy sposób szaty i inne przedmioty, wiele starych i wymagających sortowania i wyrzucenia, leżały na krzesłach przy oknach. Dało nam to szansę na przybycie pastora i podjęcie decyzji o tym, co zatrzymać, a co wyrzucić. Wyprałyśmy „uratowane” i niektóre podreperowałyśmy szyciem, wkładając je do walizek lub toreb na suwak, aby zapewnić lepsze przechowywanie. Był to duży projekt, w którym nadal potrzebne jest szycie, ponieważ wiele rzeczy zostało wyciętych z większych kawałków materiału, ale nigdy nie obszytych. Prawdopodobnie nikt nie miał igły i odpowiedniego koloru nici.

Najpierw dobre wiadomości. Prezydent działał na korzyść biednych, chociaż gospodarka jest okropna (kiedy przyjechałyśmy w zeszłym roku kurs wymiany wynosił 135 Liberii do jednego USD; teraz jest to 190), radzi sobie z pewnymi sprawami. Dwadzieścia cztery rodziny w Grand Cess dostają małe, ale nowe domy z bloków cementowych z dachami cynkowymi (bardziej miękkimi niż cynowe). Prace rozpoczęły się miesiąc temu od około 25 pracowników przybywających z Monrowii. Jak można się spodziewać, tak wielu nowych ludzi w naszym mieście liczącym 2000 osób, wywołało podekscytowanie, a także zazdrość o to, kto dostaje domy (przyjezdna para spacerowała po całym mieście i wybierała ze względu na złe warunki mieszkaniowe). W zeszłym tygodniu jedna z rządowych ciężarówek przewożących piasek, na cegły do ścian przebiła most (zdjęcie), jadąc do miasta i żaden pojazd,

taki jak karetka szpitalna, nie mógł wjechać ani wyjechać przez tydzień z wyjątkiem motocykli. Ten drewniany most na prawiony nowymi kłodami wkrótce zostanie zastąpiony metalowym.

Ponieważ niektórzy rodzice spóźnili się z uiszczeniem krajowej opłaty za egzamin, a rząd nie zaakceptowałby płatności tylko od niektórych z dwóch klas przystępujących do egzaminu, pieniądze na test spóźniły się na Wydział Edukacji i nie było wyjątków. Naszym uczniom nie pozwolono przystąpić do testu, który pomaga ustalić przejście do klasy 10 i jest stałym zapisem osiągnięć uczniów. Nie trzeba dodawać, że 9. klasiści i ich rodzice byli bardzo zdenerwowani.

W pierwszych czterech tygodni tego ostatniego okresu nie było nas w szkole 10 z 20 dni nauczania (Wniebowstąpienie, dystrybucja kart ocen, na które przychodzą rodzice i ogłaszani są uczniowie honorowi, jeden dzień ulewnego, ulewnego deszczu, trzy dni testowe). W tym tygodniu, 24–28 czerwca, kończymy testy. Ten okres zdecydowanie stanowił wyzwanie. Oficjalnie kończymy rok szkolny programem 7 lipca po mszy.

Pytanie brzmi: „dlaczego nasi uczniowie nie radzą sobie lepiej?” Nauczyłam się odpuszczać sobie frustracje i milczeć, ponieważ zmiany wymagają nowych oczekiwań i zachowań. Nauczyciele są w większości ze średnim wykształceniem z zapłatą od 40 do 50 USD miesięcznie. Większość z nich robi wszystko, co w ich mocy. Moje serce kieruje się do tych uczniów, którzy naprawdę chcą się uczyć, a są tego pozbawieni. Zastanawiam się, dlaczego więcej rodziców, którzy poświęcają się bardzo na chesne, nie narzeka tak jak w naszym kraju.

Młody mężczyzna z innej części Liberii był tutaj hospitalizowany z dużym rakowym guzem w ustach wystającym z policzka. Pracował przy wydobywaniu złota. Ponieważ nie dotarły żadne zapasy rządowe, rodzina musiała zapewnić żywność, wodę i zapłacić za lekarstwa. Evelyn, pracownik socjalny szpitala przyszedł do nas. S. Zita odwiedziła Fryderyka i pomogła mu zdobyć pokój jednoosobowy, ponieważ bardzo cierpiał, a zapach guza i wypadających zębów był bardzo ostry. Pracownik opieki społecznej przygotował jedzenie, za które S. Zita zapłaciła z pieniędzy na prezenty dla Liberii. Zmarł w ciągu tygodnia i został tu pochowany. Zapłaciliśmy za prostą drewnianą trumnę. Jego rodzina jest biedna, matka nie żyje, a ojciec miał zawał serca. Fryderyk wierzył w Boga i przynajmniej nie był sam dzięki Zicie, Evelyn i niektórym współczującym pielęgniarkom.

Pada codziennie, mieliśmy dwie armie czarnych mrówek atakujących dom i inwazję małych mrówek w naszej lodówce! Nadal nie wiemy, co jeszcze nas zaatakuje.

W międzyczasie świętowałyśmy Zesłanie Ducha Świętego, goszcząc ochotników z Korpusu Pokoju i Ojca Franciszka na obiedzie, który obejmował ciasto wykonane z naszej drugiej mieszanki. Świętowaliśmy Ciało i Krew Chrystusa z przyjęciem urodzinowym, które Zita zorganizowała dla dwojga dzieci, które pracują dla nas i jej własne urodziny. W niedzielę zwalniamy i cieszymy się dniem.

S. Zita nadal zajmuje się trzema klasami sycia i opieką nad ogrodem. Cieszymy się z ziemniaków, manioku, zieleni i małej papryki, aby urozmaicić jedzenie.

S. Therese Wetta, ASC

**Obszar Kontynentalny: Ameryki
Fundacja Argentyna**

Dzień flagi

Każdego roku uczniowie czwartego roku muszą obiecać wierność argentyńskiej fladze w dzień rocznicy śmierci generała Manuela Belgrano, twórcy naszej flagi narodowej. Tak więc 14 czerwca uczniowie czwartego roku z Sekcji A złożyli obietnicę, mając za świadka wicedyrektora szkoły, panią Silvię Gargaglione.

Ceremonia odbyła się z udziałem Narodowej Armii „Wielkiego Stanu Armii”. Obecny był także jeden z rodziców naszych uczniów, członek naszej marynarki wojennej w Paragwaju, z jego zespołem złożonym z 30 osób i z różnymi instrumentami muzycznymi.

Rodzice dzieci wraz z Silvią Armesto przygotowali poczęstunek dla członków zespołu i uczniów. Wszyscy byli entuzjastyczni i szczęśliwi.

Na koniec dzieci zaprezentowały recital gimnastyczny i piosenkę na cześć Manuela Belgrano. Podczas posiłków s. Susana Misermont, ASC, podarowała członkom orkiestry wojskowej pamiątkowy breloczek upamiętniający przybycie

pierwszych sióstr do Argentyny. Wszyscy byli wdzięczni za ich obecność.

Błogosławiona Krew Jezusowa!

S. Susana Misermont, ASC
Przedstawiciel prawny szkoły

„Matka Boża Indiańska” otrzymuje wstęgę Trzeciego Miejsca

Siostra Edwina Pope, która jest dumna ze swojego dziedzictwa rdzennych Amerykanów, prezentowała trzy dzieła sztuki na pierwszej wystawie Eugene Brown Art Show 2019 plemienia Miami (Myamia) w Miami w stanie Oklahoma. Otrzymała wstęgę Trzeciego Miejsca za swoją „Indiańską Matkę Bożą z Góry Lwów” wykonaną haftem krzyżykowym na materiale Aida.

Prezentowała także dwa inne dzieła sztuki wykonane różnymi środkami. Konia wykonała ołówkami na bazie wody z dodatkiem wody. Orzeł wykonała kredkami na bazie oleju.

Gratulacje, Edwina!

S. Diana Rawlings

Region USA

„Nauczycielko, chodź za mną”

Niedawno spotkałam moją iracką studentkę Dunę na obchodach Eid, które oznaczają koniec ramadańskiego miesiąca postu i modlitw za muzułmanów na całym świecie.

Impreza w St. Louis obejmowała bezpłatne jedzenie i nagrody, szyszki, waty cukrowe, malowanie twarzy, samochód strażacki i wiele innych. Wolontariusze z Międzynarodowej Oazy i Kościoła Babtystów Canaan byli gotowi pomóc.

Uchodźcy, imigranci i obywatele USA bawili się pokojowo i cieszyli się wzajemnym towarzystwem. Duna i jej przyjaciółka Azlar rozmawiały ze sobą ożywionym językiem arabskim, podczas gdy ich córki Shams i Zahraa bawiły się na wozie strażackim. W pewnym momencie Azlar powiedziała do mnie: „Nauczycielko, chodź za mną”, gdy zabrała Zahre na lodowy rożek z limonki.

To zdanie poruszyło moje serce.

„Nauczycielko, chodź za mną”. Gdzie, dlaczego, jak? Przeszliśmy przez tłum odzianych w hidżab kobiet i wolontariuszek, słuchając refrenu języków, których nie rozumiałem.

„Nauczycielko, chodź za mną” pomogło mi zrozumieć, że robię to dokładnie od ponad dwóch lat, odkąd zaczęłam pracować jako wolontariuszka w programie dla kobiet imigrantek i uchodźców, aby uczyć kobiety, które chcą się uczyć angielskiego.

Te odważne, prężne i odważne kobiety zaprowadziły mnie do zaskakujących miejsc, gdy otworzyły swoje domy na cotygodniowe zajęcia

korepetycyjne, które są czymś więcej niż zajęciami z języka angielskiego. Duna i ja płakałyśmy razem, gdy poroniła, a jej ojciec w Bagdadzie przeszedł operację raka. Cieszyłyśmy się, kiedy otrzymała amerykańskie prawo jazdy.

Ćwiczy angielski; Nie uczę się arabskiego. Większość z nas, którzy zgłaszają się na ochotnika do programu dla kobiet imigrantów i uchodźców, prawdopodobnie powie ci, że chociaż chodzi o pomoc kobietom w nauce języka angielskiego, to także o wiele więcej. Kobiety nieustannie prowadzą nas do nowych spostrzeżeń na temat związków, przyjaźni i wymiany kulturowej.

„Nauczycielko, chodź za mną”.

Tak, chcę. Idziemy razem do litościwego serca Boga. Co za przywilej i podróż z niesamowitymi towarzyszkami.

S. Regina Siegfried, ASC

Ekumenizm w naszej diecezji

*W Diecezji Anagni-Alatri -
trwający Ruch Ekumeniczny*

Nowa i niezwykła przygoda rozpoczęła się w diecezji nieco ponad rok temu. Było to zobowiązanie do poważnej pracy na rzecz jedności z chrześcijanami innych kościołów. Zdarzyło się, że odpowiadając na „powołanie ekumeniczne”, do którego powołani jesteśmy my katolicy, nie wystarczyło ograniczyć się tylko do „Tygodnia modlitwy o jedność chrześcijan” obchodzonego w styczniu każdego roku.

Zasadniczo konieczne było rozpoczęcie od naszej wspólnoty parafialnej, aby wszystkie osoby stały się „animatorami ekumenicznymi”, aby zachęcać do najróżniejszych starań w parafii, aby wspierać relacje z chrześcijanami innych kościołów na poziomie lokalnym oczywiście w ścisłym związku z możliwymi inicjatywami diecezjalnymi.

I tak zaczęła się nowa przygoda. S. Gabriella Grossi, kierująca diecezjalnym biurem ds. Ekumenizmu, wraz z utworzoną przez nią małą komisją pomogła w zorganizowaniu niezbędnych inicjatyw. Wszystkie parafie diecezji zostały poproszone o wskazanie jednej lub dwóch osób, które mogłyby być zaangażowane jako „ekumeniczni animatorzy” z chęcią uczestniczenia we wszystkich potrzebnych formacjach.

Odbyło się siedem spotkań formacyjnych (pierwsza sobota każdego miesiąca rozpoczynając w grudniu 2018 r.), które odbyły się w Centrum Duszpasterskim w Fiuggi (z wyjątkiem ostatniej sesji, w której spotkaliśmy się w domu Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa w Anagni.)

Od samego początku w spotkaniach tych uczestniczyło kilku chrześcijan z Valdese z Anagni i Ferentino. Zostali zaproszeni przez pastora Tufano, ojca Marcello Corettiego. Przyjaźń i wzajemna sympatia zaczęły się natychmiast, co pozytywnie sprzyjało relacjom między wszystkimi.

Oczywiście te pierwsze kroki sprzyjały

doświadczeniu „Tygodnia modlitwy o jedność chrześcijan” z większą wrażliwością. Tydzień był obchodzony po raz pierwszy w katedrze Anagni z udziałem naszego biskupa Lorenza i pastorów Valdese Methodist Church w Ferentino i rumeno Cerkiew Alatri. Podczas uroczystości i na przyjęciu była rodzinna atmosfera.

Inne inicjatywy ekumeniczne charakteryzowały ten pierwszy rok działalności:

- niektóre grupy animatorów uczestniczyły 10 marca w Ferentino w kościele Valdese podczas światowej modlitwy przygotowanej w tym roku przez kobiety Valdese ze Słowenii;
- 18 maja niektóre grupy wzięły udział w ekumenicznej pielgrzymce do Rzymu, odwiedzając ważniejsze kościoły chrześcijańskie w stolicy;
- ponownie w maju jedna z naszych par uczestniczyła w Ekumenicznym Centrum Velletri w dniu modlitwy;
- wreszcie, 9 czerwca w Anagni z okazji „Święta Ludowego” Komisja ds. Ekumenizmu przygotowała krótki czas modlitwy międzyreligijnej przed uroczystością i wystawą typowych produktów ze świata.

Oczywiście na ostatnim comiesięcznym spotkaniu rozstaliśmy się z zamiarem ponownego rozpoczęcia tego niezwykłego doświadczenia po wakacyjnej przerwie, z błogosławieństwem i zachętą naszego biskupa Lorenza.

Gianni Rontani
Członek Komisji
Diecezjalnego Biura
Ekumenicznego

W Paschę Chrystusa... Piękny porządek rzeczy

Kronika spotkania

W swojej katedrze miasto Orvieto (Terni) ma XIII-wieczny relikwiarz Krwi Chrystusa, który spadł z hostii, którą właśnie konsekrował Ojciec Pietro.

Tajemnicą wiecznie nowego Przy mierza,

które Chrystus ustanowił swoją krwią i która jest odnawiana w każdej celebracji eucharystycznej, znajduje potwierdzenie w tym cielesnym, od wieków odkrytym, który każdego dnia otrzymuje uwielbienie i adorację wiernych.

Z tego powodu s. Anna Maria Vissani i inni członkowie stowarzyszeni z regionu, s. Gabriella Grossi, s. Maria Paniccia i s. Grazia Cafaro postanowili zorganizować spotkanie dla naszych przyjaciół i współpracowników we wspólnocie ASC w Orvieto.

W niedzielę 2 czerwca około siedemdziesięciu osób, w tym ASC, świeckich i kapłanów, zgromadziło się w dużym refektarzu św. Pawła, aby kontemlować tajemnicę stworzenia i odkupienia.

Po obfitym śniadaniu oferowanym wszystkim, którzy przyszli, s. Anna Maria rozpoczęła dzień od przedstawienia swojego programu i celu. W swoim przemówieniu otwierającym przedstawiła swoją regionalną, s. Nicola Spezzati, podkreśliła związek między radością z Ewangelii, jak opisał to papież Franciszek w *Evangelii Gaudium*, a naszą świadomością, jako ludzi konsekrowanych i świeckich, bycia podpisanym i odkupionym przez Krew Chrystusa.

To, co nastąpiło później, było dobrze przygotowane: lektura tekstu „Taniec stworzenia”, napisanego przez kierowników Centrum Duchowości w Castelplano; oraz słuchanie utworów fortepianowych w wykonaniu S. Marii Pia De Finis, ASC.

Projekcja zdjęć migawkowych z pięknymi zdjęciami przyrody pozwala obecnym wejść w głębokie znaczenie tekstu, hymn na temat piękna Bożego dzieła twórczego i nadziei na odkupienie, na które także czeka stworzenie. S. Maria Pia otworzyła i zakończyła swoją przypowieść tekstów muzycznych *Morningem* i przyczyniła się do zaangażowania osób obecnych w delikatnej, kontemplacyjnej atmosferze.

W przerwie, w sugestywnym otoczeniu klasztoru ze starożytną studnią pośrodku, Amanda, młoda studentka fletu poprzecznego z Castelplano, wykonała radosny utwór, który uciszył głosy ludzi na kilka minut, gdy cieszyli się dniem wiosny, który w końcu dotarł.

Celebracja eucharystyczna pod przewodnictwem Ojca Marino Piccottiego, współpracownika w Centrum Duchowości i pastora Castelplano, sprawiła, że święto Wniebowstąpienia było uroczyste, zapraszając wszystkich obecnych, aby naprawdę wierzyli, że Jezus, wstępując do nieba, opuścił nas swoim Duchem, swoim ciałem i krwią, aby pozostać z nami.

Po spędzeniu wolnego czasu na ulicach centrum spotkaliśmy się ponownie przed imponującą gotycką fasadą katedry. S. Patrizia Pasquini, ASC, skomentowała niektóre szczegóły mozaiki i płaskorzeźby z XIII wieku, a następnie zilustrowała tematykę fresków w kaplicy cielesnej. Poszliśmy cicho do katedry i spędziliśmy trochę czasu na modlitwie przed ołtarzem cudu, kończąc śpiewem *Pieśni Krwi Chrystusa*, w towarzystwie s. Marii Pia.

Dzień zakończył się wizytą w nowej kaplicy z freskami Fra Angelico i Luca Signorelli. W tych freskach tajemnicę zła na przestrzeni wieków podbija chwalebna moc Chrystusa przywracająca ludzkości naszą pełną godność jako synów i córek Boga.

Przebieg dnia pozostawił w sercach wszystkich wezwanie do głębokiego zakorzenienia się w tajemnicy paschalnej Chrystusa, centrum i podstawie charyzmatu Adoratorów Krwi Chrystusa.

Adorarki Krwi Chrystusa z Castelplano

Pamiętając siostrę Teresinę Vani

Naples, 20 czerwca 2019

Droga Wielebna Matko Przełożona,
Pragnę wyrazić wam i waszym cudownym Siostrom moją szczerą wdzięczność za troskę i troskliwą opiekę nad Siostrą Teresiną podczas jej choroby, a także za serdeczną żażyłość, z którą wszyscy zostali przyjęci.

Ponadto, przy okazji pogrzebu, otoczyła nas atmosfera miłości, spokoju, pokoju oraz pociechy ludzkiej i duchowej do tego stopnia, że ani przez chwilę nie ogarnął nas smutek. Wszyscy zdawaliśmy sobie sprawę, że pod koniec życia całkowicie oddanego Panu siostra Teresina opuściła „krótki szabat czasu” z uśmiechem na twarzy, z radością wkraczając w „wielki niekończący się dzień”, jak napisano w jej pięknej biografii, którą nas obdarowała.

Wszystko to zawdzięczamy wam wszystkim, Siostrom, a zwłaszcza Matce, najbardziej czcigodnej.

Dlatego dziękuję i pozwólcie mi pozdrowić was z wdzięcznym uściskiem.

Orazio Vani

Region Wrocław

1 lipca – Uroczystość Przenajdroższej Krwi

„Krew Chrystusa, bez której nie ma przebaczenia”, to wezwanie z litanii, które biskup Marek Medyk użył w tym roku do wyjaśnienia i pogłębienia podczas homilii na Eucharystii z 1 lipca. Jesteśmy powołani, aby być ambasadorami pojednania, aby przynieść pokój dla innych. Jest to możliwe, gdy możemy uzyskać pokój i pojednanie płynące z Krwi Chrystusa

w naszym życiu.

Od wielu lat biskup Marek w Bolesławcu przewodniczy uroczystej Mszy ku czci Krwi Chrystusa, którą celebруем wraz ze Stowarzyszonymi, którzy znajdują drogę, aby podążać za Jezusem w codziennym życiu w duchowości Krwi Chrystusa. Wybór tej ścieżki staje się stylem życia, co pozwala lepiej zrozumieć codzienny krzyż, jaki napotykamy.

W uroczystości Krwi Chrystusa przestajemy przypominać prawdę o nieskończonej miłości Boga do każdego z nas. Jeśli znamy prawdę i ją rozumiemy, doświadczymy prawdziwego uzdrowienia i wewnętrznej wolności.

Jesteśmy wdzięczne Bogu za wielu Stowarzyszonych Krwi Chrystusa z Bolesławca i okolic, którzy dzielili się z nami radością z uroczystości i prezentacji tańca przez grupę z Bolesławca, która odbyła się później. Łaska Boża jest ogromna i uzdrowienie znajdujemy w jego ranach.

S. Ewa Kleps, ASC

Wizytacja Kanoniczna - Wrocław

„Serca... w komunii: Ewangelia na świecie”

Był to temat kanonicznej wizyty Zarządu Generalnego w naszym regionie w dniach 21 maja – 14 czerwca 2019 r. Temat ten towarzyszył wszystkim siostronom regionu podczas spotkań Zarządu Generalnego z siostrami. Spotkania trwały trzy dni, jedno w Bolesławcu i dwa w Częstochowie. Temat wizyty wskazywał na wizję naszego Zgromadzenia na przyszłość. W Aktach KG 2017 jest wezwanie do przemiany. Wszystkie w Zgromadzeniu jesteśmy razem w procesie przemiany. Duch Święty zachęca nas do budowania jedności. Jako Zgromadzenie czujemy się powołane do bycia znakiem jedności i komunii na świecie, a to jest Ewangelia. Dzisiejszy świat potrzebuje autentycznych świadków Ewangelii. Świat chce zobaczyć, że robimy wszystko, co w naszej mocy, aby żyć w komunii. Pragnieniem Jezusa jest ta jedność, o której św. Paweł pisze w liście do Filipian 2, 2-5. Jedność oznacza życie bez egoizmu, indywidualizmu i rywalizacji... bez szukania własnych interesów, ale pragnienia dobra i szczęścia dla innych. Pragnienie wzrastania w jedności można osiągnąć jedynie poprzez transformację, która zaczyna się ode mnie w mojej konkretnej wspólnoty, która jest dla nas zarówno darem, jak i obowiązkiem. Naszym obowiązkiem jest wzrastać jako uczniowie

Jezusa, aby osiągnąć cel świętości. Rozważając wartości życia we wspólnocie, musimy stale dawać pierwszeństwo przebaczeniu i pojednaniu oraz być współodpowiedzialni w tworzeniu atmosfery pokoju i radości. W ten sposób wspólnota będzie balsamem na całe życie w relacjach międzyludzkich, w których doświadczamy piękna, łagodności i miłości ewangelicznej, które leczą nasze rany. Musimy pamiętać o stałej pracy na poziomie osobistym, wspólnotowym, regionalnym i całego Zgromadzenia. Musimy od siebie wymagać dbania o dobre relacje; musimy mieć otwarte serca i czas dla innych, żyjących we wspólnocie, aby być Ewangelią na świecie. Nasza misja i plan życia we wspólnocie muszą być okresowo oceniane: nasz sposób służenia, nasz sposób dawania świadectwa Jezusowi, pamiętanie, że służba to miłość. We wszystkich naszych działaniach i procesie transformacji towarzyszy nam miłość Boga Ojca przez Jezusa w Duchu Świętym.

Z ufnością w moc Krwi Chrystusa.

S. Bernadetta Pajdzik, ASC

„Wieczny bohater”

Szkoła stanowi uprzywilejowane i szczególne miejsce do promowania tras i strategii budzących ciekawość i miłość do środowiska, aby zwrócić uwagę na potrzebę czystego środowiska oraz zdrowych i konstruktywnych relacji dotyczących legalności, również poprzez czytanie i odgrywanie baśni.

W tym celu, jeszcze w tym roku, chociaż wycofałam się z nauczania, miałam przyjemność powrócić, by promować adaptację wielopoziomowego „Maremetamare i historie fali” Fedele Eugenio Boffoli i Paride A. Cabas nauczycielki czwartej klasy, Floriany Massa i jej uczniów - w pełnym wymiarze godzin w IC Dante-Galiani, ze szczególnym uwzględnieniem środowiska i prawowitości, dzięki bajce „Wieczny bohater” i współpracować w jej rozwoju.

Realizując projekt, odniesiono się do doświadczenia artystycznego, aby stworzyć ukierunkowaną refleksję w przestrzeni i czasie na nieśmiertelnej wartości życia, środowisku, prawości i solidarności. W ramach projektu zamierzano w dalszym ciągu wprowadzać dzieci w tematykę środowiska, ekologii i prawowitości; aby mogły zrozumieć potrzebę identyfikowania i rozwijania codziennych zachowań, które są ekologiczne i interesują się zdrowymi i bezkrytycznymi związkami. Takie były cele procesu „Promocji i edukacji w celu ochrony morza, źródła życia”, podjętego już w poprzednich latach, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii prawości i opieki nad naszym „wspólnym domem”, który daje nam schronienie.

Dzieciom pomagano tworzyć relacje międzyludzkie na poziomie międzykulturowym, przezwyciężając uprzedzenia.

Dzięki znajomości życia męczenników-świadków prawości, takich jak G. Falcone, P. Borsellino, ks. Peppe Diana, Iqbal Masih, Bakhita itp., poprowadzono refleksje na temat znaczenia moralnie poprawnych zachowań, aby zagwarantować wszystkim spokojne

wspólne życie
n a z n a c z o n e
w a r t o ś c i a m i
r ó w n o ś c i,
w o l n o ś c i,
s p r a w i e d l i w o ś c i,
p r a w o ś c i i s z a c u n k u
d l a w s z y s t k i e g o i
w s z y s t k i c h.

W s p ó l n i e
p o s z u k i w a n o
p o c z u c i a p r a w o ś c i
i r o z w i j a n i a e t y k i

odpowiedzialności.

U m i e j ę t n o ś c i
d z i e c i z o s t a ły
u p o w a ż n i o n e
d o i n t e r a k c j i z
i c h o t o c z e n i e m;

d l a t e g o
p r z y w y c z a i l i s i ę
d o p o ś w i ę c a n i a c z a s u
c z ę s t o n a
j e g o o p i e k ę - w k o n k r e t n y m
s p r z ą t a n i u, r e c y k l i n g u,
p o d l e w a n i u, s a d z e n i u
k w i a t ó w i d r z e w a o l i w n e g o
w s z k o l n y m o g r o d z i e - i
b a d a n i u z n a c z e n i a
„p r a w o w i t o ś c i”.

Młodzi uczniowie stworzyli alfabet legalności, robiąc to w formie artystycznej, pomogli mu się go nauczyć i uszanować.

Po spotkaniu z autorem bajki i końcowym przedstawieniu podzielili się z rodzinami tym, czego się nauczyli.

„W każdym aspekcie życia odwrotność jest obecna w sercu każdego pirata, jak w każdej innej rzeczy.” (Fedele Boffoli)

„To symboliczna opowieść o odkupieniu pirata, który wchodząc na statek, aby uratować młodego chłopca-pokładowego, który ma zostać zastrzelony, staje między nim a jego agresorem. Kończy ranny i w wodzie. Po rozbiciu się wraku na pniu znajduje się na magicznej wyspie Sesta Ruga, gdzie wszyscy żyją w spokoju, jedząc owoce ziemi i swojej pracy, nie chcąc posiadać rzeczy, pomagając sobie nawzajem i szanując środowisko. Jest to tak pilne nauczanie w przeciwieństwie do polityki wyzysku planety i zasobów ludzkich, zbyt często dokonywanej nielegalnie. Jest to proces odgrywania go i wewnętrznej świadomości przez dzieci na różne sposoby (czytanie, słuchanie, interpretacja i tworzenie poprzez różne formy sztuki), które znalazły dowód na ważną ekspresję w ostatnim dniu.”

Z refleksji rodzica (L. Varano):

„Jesteśmy pewni, że ten proces formacji jest sposobem na to, aby mieć nadzieję, że nasze dzieci będą wolnymi obywatelami, zdolnymi do wyrażania osobistych i niestandardowych wyroków, ale także z nadzieją patrzeć w przyszłość, aby chronić i dbać o nasz „wspólny dom”, który nas chroni. Jesteśmy za to bardzo wdzięczni”.

S. Rosalba Facecchia, ASC

4 września: przeprowadzka wspólnoty formacyjnej do Nowicjatu Zgromadzenia na Via G. Gatti, 13 - 00164 Rzym
6-8 września: S. Nadia Coppa i S. Bridget Pulickakunnel przeprowadzają wizytację kanoniczną w Hiszpanii
10-23 września: S. Dani Brought i S. Maria Grazia Boccamazzo są w Tanzanii, by uczestniczyć w uroczystości 50.tej rocznicy przyjazdu ASC do Manyoni
23-28 września: S. Bridget Pulickakunnel spotyka się z Komisją Rewizji Właściwego Prawa Zgromadzenia.

**Urodziny:
Świętujemy życie**

40	
S. Ljilja Muzić	23/09/1979 Zagrzeb
50	
S. Mara Župarić	04/09/1969 Zagrzeb
60	
S. Vianeja Čolić	12/09/1959 Zagrzeb
70	
S. Branislava Garvan	26/09/1949 Zagrzeb
S. Marisa Daniele	28/09/1949 Włochy
80	
S. Rosaria Salvemini	15/09/1939 Włochy
S. Teresina Veronese	13/09/1939 Włochy

Profesja Zakonna

8 września 2019

60 Rocznic Profesji Zakonnej - Region Zagrzeb
S. Marija Ćosić
60 Rocznic Profesji Zakonnej - Region Schaan
S. Mathild Frick

12 września 2019

25 Rocznic Profesji Zakonnej - Region Włochy
S. Carmela De Michele
S. Maria Chiara Maselli

50 Rocznic Profesji Zakonnej - Region Włochy

S. Grazia Cafaro
S. Marisa Daniele
S. Maria Pia Iadanza
S. Carolina (Carla) Poppa
S. Nicla Spezzati

60 Rocznic Profesji Zakonnej - Region Zagrzeb

S. Antonietta Petrosino

15 września 2019

Pierwsza Profesja Zakonna - Region Zagrzeb

Kristina Vuković
Ivana Miličević

25 Rocznic Profesji Zakonnej - Region of Tanzania

S. Josephina Paul

60 Rocznic Profesji Zakonnej - Region Wrocław

S. Urszula Droszczak
S. Marta Jurasik
S. Anieli Mroczek
S. Janina Sygut
S. Imelda Sygut

60 i 65 Rocznic Profesji Zakonnej - Ruma Center

S. Gabrielle Rowe (60)
S. Genarose Buechler (65)
S. Ann Frances Gross (65)
S. Rose Anthony Mathews (65)
S. Mary Louise Degenhart (65)

70 i 75 Rocznic Profesji Zakonnej - Ruma Center

S. Elizabeth Kolmer (70)
S. Helen Kiefer (70)
S. Mary Rachel Lawler (70)
S. Irene McGrath (75)
S. Mary Ann Mueller (75)

Wróciły do Domu Ojca

17/07/2019	S. Agnese (Angela) Bianchi	Włochy
24/07/2019	S. Lisbeth Reichlin	Schaan
24/08/2019	S. Michelina Sebastiano	Włochy

Miesięcznik informacyjny

prowadzony przez

Adoratorki Krwi Chrystusa

Wiadomości Międzynarodowe - Zarząd Generalny

Via Maria De Mattias, 10 - 00183 Rzym

Rok XXI, Wydanie 8, wrzesień - sierpień 2019

Komitet redakcyjny

Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Mimma Scalera, ASC

Tłumaczenie:

- S. Klementina Barbić - chorwacki
- S. Betty Adams - angielski
- S. Martina Marco - kiswahili
- S. Bożena Hulisz - polski
- S. Clara Albuquerque - portugalski
- S. Miriam Ortiz - hiszpański
- S. Johanna Rubin - niemiecki